

{KJO ËSHTË AJO QË ALLAHU DHE I DËRGUARI I TIJ NA PREMTUAN NEVE}

Një fjalim nga Emirul Muminini,
Ebu Bekr el-Husejni el-Kurejshi el-Bagdadi
(Allahu e ruajt)

I gjithë lavdërimi i takon Allahut. Ne lavdërojmë Atë, kërkojmë ndihmë dhe falje prej Tij. Ne kërkojmë strehim tek Allahu nga e liga e shpirtrave tanë dhe nga veprat tona të këqija. Atë që e udhëzon Allahu s'ka kush që e humb, ndërsa atë që e humb Allahu s'ka kush që e udhëzon. Unë dëshmoj se nuk ka të Adhuruar tjetër përveç Allahut Një dhe i pashoq dhe se Muhamedi është rob dhe i Dërguar i Allahut.

Për të vazhduar:

Allahu i Lartësuar thotë: {E kur muslimanët e panë ushtrinë aleate, thanë: "Kjo është ajo që Allahu dhe i dërguari i Tij na prematuan neve, e Allahu dhe i dërguari i Tij e thanë të vërtetën". Ajo (ushtria e armikut që e panë) vetëm ua shtoi atyre besimin dhe mbështetjen.} [Ahزاب: 22]. Në të vërtetë, është premtimi i Allahut që Ai e premtoi dhe shpallja e tij që është, sepse bota e mosbesimit është tubuar sot, duke thirrur, u bashkua dhe u formua me gjithë hilen e tyre. Ajo e mbledhi hilen, partnerët, aleancat dhe pasuesit për të luftuar Islamin dhe njerëzit e tij, dhe për të bërë plane kundër besimtarëve dhe fesë së tyre me të gjitha mjetet që ata i posedojnë, qofshin ato ajrore, tokësore apo detare. E gjithë kjo, për të punuar shpejt për shuarjen e dritës së Allahut dhe për të armiqësuar rrugën e Tij. Këtë për shkak të frikës se Hilafeti do t'i rikthehet Ehli Sunetit me forcë, pushtet dhe ngadhënjim, siç ishte më parë.

Kjo betejë e përflakur, luftë shumëpalëshe dhe xhihad i madh që Shteti Islam po e kryen sot, nuk na shton neve asgjë tjetër, nëse do Allahu, përveç një besim të fortë dhe një siguri të ankoruar fort se e gjithë kjo është vetëm fillimi për fitoren e madhe dhe pushtimin e qartë, të cilin Allahu ua premtoi robërve të Tij. Ngase ne shikuam në Librin e Allahut dhe historinë e xhihadit të gjatë të këtij Umeti kundër armikut të tij dhe pamë shenjat më të qarta për afrimin e shkatërrimit dhe rënies së armikut tonë. Ajo ditë është kur ata të fillojnë luftën kundër Allahut, të dërguarve të Tij dhe fesë së Tij, dëmtimi i robërve dhe ndihmuesve të Tij dhe përpjekja e tyre për dëbimin e tyre nga toka të cilën Allahu ua trashëgoi besimtarëve. Allahu i Lartësuar thotë: {Ata gati të shqetësuar në tokë për të përzënë prej saj, po atëherë edhe ata nuk do të mbeteshin pas teje. [Isra: 76]}

Fillimi i fitores sonë dhe ajo më dinjitozja dhe e madhe e kësaj është kulminacioni i mobilizimit, forcës, mburrja dhe shtimi i armikut tonë. Allahu i mbronë robërit e Tij. Kështu efekti i forcës, nderit dhe pushtetit u behët atyre i qartë. Allahu ka thënë: {E faraoni dërgoi nëpër qytete për të tubuar njerëz, (Duke u thënë se) Ata janë një

grup i vogël (të cilët ikën me Musain). Dhe se me të vërtetë ata na kanë zemëruar (dhe ikën pa lejen tonë). E me të vërtetë, ne duhet të jemi syçelë. Dhe Ne (u mbushëm mendjen e) i nxorëm prej kopshteve e burimeve, prej pasurisë në depo dhe prej vendbanimeve të bukura. Ja ashtu, Ne ua bëmë atë trashëgim beni israilëve. E ata (të faraonit) i arritën (beni israilët) në kohën e lindjes së diellit. Dhe kur u panë dy grupet, shokët e Musait thanë: "Me siguri na zunë!" Ai (Musai) tha: "Kurrsesi, me mua është Zoti im, Ai do të më udhëzojë". Ndërsa Ne Musait i thamë: "Me shkopin tënd bjeri detit". Deti u nda dhe çdo pjesë u bë si kodër e madhe. E Ne i afruam atje të tjerët (ata të faraonit). Dhe Ne e shpëtuam Musain dhe të gjithë ata që ishin me të. Kurse të tjerët i përmbytëm në ujë. Vërtet, në këtë (ngjarje) ka fakte, por megjithatë shumica nuk besuan. Nuk ka dyshim se Zoti yt është i gjithëfuqishëm dhe i mëshirshëm.} [Shuara: 53-68]

Dhe Ai ka thënë: {Derisa të dërguarit gati e humbnin shpresën (se do t'i besojë populli), dhe menduan se u përgënjeshtroan (pse ende nuk i kapi dënimi), atëherë u erdhi atyre (të dërguarve) ndihma Jonë. Ne e shpëtuam atë që deshëm. E dënimi Ynë kundër popullit idhujtar nuk zmbropset.} [Jusuf: 110]

O rob i Allahut!

Plotësimi i besimit nuk e arrin shpirtin e bashkësisë së muslimanëve derisa këta për çështjen e këtij besimi të kryejnë xhihadin kundër njerëzve dhe të konfrontohen me gjithë forcën e tyre me njerëzit e së kotës. Në këtë xhihad dhe atë konfrontim do t'i ekspozohen çekanëve të sprovës, zemërimit dhe të pikëllimit. Pra, duhet të jenë të qëndrueshëm në gjendjen e fitores dhe të humbjes. Frikë dhe dridhje do t'i godas dhe ata duhet të jenë të qëndrueshëm, të mos dyshojnë, të qëndrojnë të singertë, të mos e kthejnë shpinën dhe të vazhdojnë në rrugën e drejtë të besimit, nëse do Allahu.

Pa këto grupacione dhe këtë xhihad, besimi do të dobësohej dhe nuk do të ngrihej, e zemrat do të bëheshin të prishura dhe nuk do të ishin të devotshme. Shpirtrat do të kalbeshin, morali do të dobësohej dhe besimi do të zbehej. Kjo do të jetë gjendja kur ne të sprovohemi me mirëqenie. {Dhe sikur Allahu të mos i mbronte njerëzit me disa prej disa të tjerëve, do të shkatërrohej toka, po Allahu është bamirës i madh ndaj njerëzimit.} [Bekare: 251]

Armiqtë e Allahut nga hebrenjtë, krishterët, ateistët, rafiditë (shiitët), felëshuesit dhe të gjitha kombet e mosbesimit kanë vene në shërbim mediet, paratë, ushtritë dhe pajisjet e tyre për luftimin e muslimanëve dhe muxhahidëve në Vilajetin Ninava (Mosul), pasi e panë se ky vilajet është bazë nga bazat e Islamit dhe fanar nga fanarët nën hijen e Hilafetit.

Jeta e muslimanëve me nder dhe siguri iu shkaktoi atyre pagjumësi. Dhe shembulli i një sundimi të Islamit për njerëzit, të cilin e shikojnë, përfetojnë dhe e gëzojnë

hijen dhe bekimin e tij, i rraskapiti ata. Dhe kjo është gjëja më e madhe që ata e kanë frikë dhe nga e cila ata tremben, sepse është rruga për zgjerimin e ndikimit të Islamit si dhe përhapja e territorit dhe hyrja e njerëzve në të. Pra, o ju njerëz të Ninavas në përgjithësi dhe o ju muxhahidë në veçanti!

Kini frikë Allahun në lidhje me fenë e Tij! Mjerë për ju nga dobësia në xhihad dhe ikjes nga armiku, sepse kjo zgjidh nyjat e Islamit dhe shlyen dritën e së vërtetës.

O ju muhaxhir dhe Ansar!

Vazhdoni me depërtimin tuaj dhe jeni të durueshëm në vendosmërinë tuaj!

Të jeni të durueshëm ndaj gjembave, sepse jemi në prag të ndalimit të udhëtimit, ku fjala dhe drejtësia do të lidhen dhe e vërteta do të zmbrops të kotën, ngase me të vërtetë, durimi në këto çështje ka pasoja më të mira.

Allahu i Lartësuar ka thënë: {Grupi do të pësojë disfatë dhe ata do të kthehen prapa.} [Kamer: 45] dhe Ai ka thënë: {Përkujtoni kur Allahu ua premtoi njërin prej dy grupeve se është i juaji, e ju dëshironit t'ju takojë ai (grup) i paarmatosur, ndërsa Allahu dëshiroi që me premtimet e Tij ta vendosë të vërtetën e ta zhdukë në themel mbeturinën e mohuesve. Ta forcojë të vërtetën e ta çrrënjosë të kotën, edhe pse këtë e urrejnë kriminelët.} [Enfal: 7-8].

O ushtarët e Hilafetit!

Kur të qëndroni përballë aeroplanëve të Amerikës dhe aleatëve të saj, atëherë të jeni të qëndrueshëm dhe mbështetuni Atij, në duart e të cilit është sundimi i qiejve dhe tokës. {Pse nuk ka asnjë nga gjallesat, e që Ai të mos e ketë nën sundim, vërtet Zoti im është i drejtë.} [Hud: 56] dhe thuani: "Hasbun Allah ve nime el-Vekil", sepse është fjala që e tha Ibrahim (paqja qoftë mbi të) kur u hodh në zjarr. Dhe Muhamedi (Paqja qoftë mbi të) e tha kur njerëzit i thanë: {"Populli (idhujtarët) është tubuar t'ju sulmojë, pra kini frikë!"}. Dhe dijeni se nëse bie qielli mbi tokë, Allahu do t'u jepte besimtarëve një rrugëdalje.

Pra, o ju brigada të ingimasive! O ju karvanë të istishhadive! O ju njësite mësyese! O ju që përpiqeni për shëhidllëk, të mirën dhe më shumë! O ju të cilët marshoni drejt parajsës dhe kënaqësisë së Allahut!

Marshoni me bekimin e Allahut, sepse kjo luftë është e juaja!

Shndërrojini natën e mosbesimtarëve në ditë, shkatërroni tokat e tyre në rrënoja dhe derdheni gjakun e tyre si lumenj, ngase me të vërtetë, ky është fati i gjerë dhe suksesi më i madh. Përmes kësaj ju arrini shoqërimin e atyre të cilëve Allahu u dha favore nga profetët, të vërtetit, shëhidëve dhe të mirëve; dhe sa shoqëri e mirë që është kjo!

Slogani e së cilit prej jush duhet të ishte: {E unë u nguta te ti, o Zoti im, që të jesh i kënaqur ndaj meje!} [Ta Ha: 84]

Allahu ju shpërbleftë për Islamin dhe muslimanët. Ju bëtë që jobesimtarët të shijojnë tmerrin duke fërkuar hundët e tyre në baltë. Ne e sakrifikojmë jetën për ju! Ju ishit dhe jeni akoma pas Allahut përkrahja, mbështetja dhe ndihmuesit më të mirë.

O Ehli Sunet në Irak!

A asnjëherë nuk doni të kuptoni?

Ju e keni pranuar poshtërimin derisa u vendosët në të si bijtë e israilit që bredhëshin poshtë e lartë.

A nuk shikoni se si rafiditë (shiitët) po ju torturojnë me më të keqen?

Ata po i sulmojnë tokat tuaja me pretendimin e luftimit të Shtetit Islam, mirëpo ata nuk i lëshojnë derisa t'i vrasin meshkujt tuaj dhe ndonjëherë t'i marrin peng grat dhe fëmijët tuaj dhe herëve të tjera t'i dëbojnë.

A nuk shikoni se qytetet e Irakut janë zbrazur nga Ehli Suneti dhe janë mbushur me krijesat më të këqija të Allahut (shiitët) që kanë shkelur ndonjëherë në tokë?

Shikoni flamujt e tyre derisa po ju luftojnë!

Dëgjoni parulat e tyre derisa po i rrethojnë tokat tuaja!

Shikoni veprimet e tyre, derisa po ju dëbojnë nga tokat tuaja dhe dëgjoni britmat e tyre derisa thërrasin për t'i sulmuar të gjitha vendet e Ehli Sunetit! Nga Iraku e deri në Sham, Nexhd dhe madje në Jemen.

O Ehli Sunet!

Udhëheqësit tuaj në rajon kanë kryer tradhtinë më primitive dhe të poshtër që e ka parë ndonjëherë historia. Ata e shiten vuajtjen e njerëzve të tyre dhe ia dorëzuan çështjen dhe tokën tuaj armikut tuaj.

Këtu janë vendet tuaja, të cilat po shpërndahen mes jobesimtarëve ateist, rafidive idhujtar dhe nusejrive urrejtës në një skenë që e gjithë bota e dëgjon dhe e shikon.

Këtu është Alepo që është duke u konfrontuar me fushatën më të madhe dhe të fortë të nusejrive me mbështetjen e mosbesimit të mexhusive (Iranit) dhe Rusisë. Ata synojnë që të krijojnë një territor zëvendësues për nusejritë, derisa tradhtia e fraksioneve felëshuese, të cilat janë të zënë me luftimin e Shtetit Islam dhe përpiqen pas asaj që sheriatit i Allahut të largohet nga toka për interesat e zotërinjve dhe sponzoruesve të tyre nga shtetet e mosbesimit.

Planet e romakëve dhe hilja e tyre edhe më tej janë aktuale dhe në progres, madje edhe në gadishullin e Muhamedit (Paqja qoftë mbi të) për t'i nxitur rafiditë (shiitët) në periferi, ndërsa rrëmuje e madhe në të cilën është duke punuar qeveria e El-Selulit (dinastia saudite) për ta shekullarizuar vendin dhe për t'u përpikur që t'i konvertojnë banorët në jobesimtarë, për të përhapur imoralitetin dhe larguar çdo gjë që numërohet si shenjë e sheriatit dhe njerëzve të tij. Ata nuk janë ngopur vetëm me këtë, por i janë bashkuar ushtarakisht kombeve të mosbesimit në luftimin e Islamit dhe sunive në Irak dhe në Sham. Kështu që ata janë koka e çdo katastrofe dhe arsyeja e çdo cytjeje.

O ju burra të Xhezirës (Gadishullit Arabik)! O ju pasardhës të sahabëve (shokëve)!

Kryeni sulm pas sulmi kundër tyre!

Para jush janë armiqtë e Allahut. Para jush janë policët, ushtarët dhe rojet e sigurisë. Para jush janë kukullat dhe shkrimtarët e tyre. Para jush janë princat, ministrat dhe njerëzit e medieeve. Dhe kujtoni porosinë e Profetit tuaj (Paqja e Allahut qoftë mbi të): "Në Gadishullin e arabëve nuk duhet të ketë dy fe".

O Ehli Sunet!

Për ju nuk ka mbetur asgjë pas Allahut pos shtetit të Hilafetit, i cili e ruan fenë tuaj, tokën tuaj dhe e forcon forcën tuaj. Në të ju jetoni me krenari të paprekur nga rafiditë (shiitët) e ulët, nusejritë e fëlliqur apo ateistët e ndyre që nuk guxojnë t'ju prekin.

O ju muslimanë muvehidë (monoteistë) në Lindje dhe Perëndim të tokës!

Turqia felëshuese shekullare qëndroi gjatë gjithë kohës së xhihadit dhe luftës tonë ndaj aleancave të mosbesimit e heshtur dhe palëvizshëm, e shfaqti një bri dhe e fshehu një tjetër.

Ajo u përpoq që t'i arrinte interesat dhe aspiratat e saja në Irakun Verior dhe periferitë e Shamit, por gjithmonë u zmbraps nga frika se muxhahidët do ta digjin në mes të vendit të saj përmes ferrit të operacioneve të tyre dhe zjarrit të luftëtarëve të saj. Më pas u mendua dhe u mat. Pra, këtu ka shikuar zymtë, e ka bërë një fytyrë të errët, u bë kryelartë dhe iu bashkua luftës kundër nesh, njëlloj siç bashkohen hienat e çaluara. Me këtë rast ajo iu vërsul aeroplanëve të kryqtarëve dhe e shfrytëzoi preokupimin e muxhahidëve me luftimin ndaj kombeve të mosbesimit dhe mbrojtjen nga Toka e Islamit.

Ajo mendoi se ishte në siguri nga bijtë e teuhidit dhe luanët e xhihadit. Por, me të vërtetë, ai që ruhet do të goditet aty ku ndihet se është më sigurt.

O ju muvehidë (monoteistë)!

Turqia sot ka hyrë në rrethin e punës dhe projektit tuaj të xhihadit. Pra, merrni Allahun për Mbështetës dhe sulmoni ata! Shndërrojini sigurinë e tyre në trembje, mirëqenien e tyre në frikë dhe tërhiqni ata në zonat e përflakta të luftës tuaj!

O ushtarët e Hilafetit në tokën e Shamit!

Këtu ka ardhur ushtari jobesimtar turk dhe me të vërtetë, gjaku i njërës prej tyre është sikurse gjaku i një qeni të ndyre dhe të ulët. Pra, tregoni atyre forcën tuaj, digjni me zjarrin e zemërimit tuaj dhe hakmerruni për fenë dhe teuhidin tuaj ndaj vëllezërve të Shejtanit, shembullit të felëshuesve dhe aleatëve të ateistëve. Sepse idhujtaria e tyre nuk do ta mposhtë teuhidin tuaj dhe hipokrizia e tyre nuk do ta mposhtë besimin tuaj, e s'ka dyshim se Allahu është me ata që janë të devotshëm. Kjo është ajo që Allahu dhe i dërguari i Tij na premtuan neve.

Ihvanit¹ (Vëllazëria Muslimane) e felëshimit tani janë maja e shtizës së helmuar, të cilën e bartin kryqtarët, për të luftuar ndërtimin e Hilafetit.

Mosbesimi i këtij grupi të devijuar nuk u kufizua vetëm me idhujtarinë ndaj Allahut në kushtetutat dhe legjislacionet e pavlefshme, mohimin e gjykimit suprem dhe sundimin e Allahut si dhe përkrahjen e kombeve të mosbesimit në mosbesimin e tyre. Për më tepër, u bë grupacion që nuk ka fe dhe që më shumë i përngjanë grupacionit Batinija². Madje është dorë e fort ushtarake e koalicionit kryqtar kundër Islamit dhe njerëzve të tij, nga e cila nuk heqin dorë në tokë. {E vëllezërit e tyre (jo të ruajturit) i përkrahin (shejtanët) për në humbje dhe nuk u ndahen.} [Araf: 202]

Pra, shikojeni Irakun, Shamin, Libinë, Tunizinë dhe vende të tjera. Ju nuk do të gjeni në mesin e tyre (Vëllazërisë Muslimane) përveç idhujtarit që merr pjesë në ligjet e mosbesimit dhe legjislacionet në anën e kryqtarëve, rafidive (shiitëve) apo ushtrive ateiste dhe i ndihmon ata në luftimin e muxhahidëve në rrugë të Allahut, të cilët përpiqen që të implementojnë gjykimet e Allahut në tokë. Pra, s'ka dyshim se ata janë ihvanë (vëllezër) të Shejtanit dhe agentë punëtor të kryqtarëve. O Allah, luftoi ata siç u bënë të zvetënuar!

O ju muxhahidë në rrugë të Allahut!

Dijeni se ju sot jeni mburojë e Islamit dhe kala e fortë e tij. Pra, mjerë për ju, Allahu ju mëshiroftë, nëse goditet Islami dhe muslimanët nga ana e juaj. Sepse paracaktimet e Allahut nuk e favorizojnë askë. Dhe Allahu ju ka aplikuar dhe trashëguar forcën, për të parë si do të veproni. Pra, zbatojeni frikën nga Allahu dhe bindjen ndaj Tij për të arritur mbështetjen dhe premtimin e tij. Allahu i Lartësuar ka

¹ Me këtë ka për qëllim të ashtuquajturën "Vëllazëri Muslimane".

² Batinija janë ata që thonë se tekstet kuranore dhe të sunetit kanë kuptim të ndryshueshëm dhe të brendshëm. Këtij grupacioni i takojnë shumë grupe të felëshimit, siç janë: Ismailitë, druzët, karamitë dhe rafiditë.

thënë: {O ju që besuat, nëse keni frikë Allahun, Ai do të vërë udhëzim (në zemrat tuaja) për ju, do t'ua mbulojë të këqijat, do t'ua falë mëkatet. Allahu është dhurues i madh.} [Enfal: 29]

Shmanguni nga bërja e mëkatëve dhe kundërshtimit të urdhërit të Allahut, sepse pasoja e saj është shkatërruese. Unë do ta lexoj për ju testamentin e Emirul Mumininit Umer ibn el-Hattab (Allahi qoftë i kënaqur me të) te Sad ibn Abi Vakasi (Allahi qoftë i kënaqur me të) dhe ushtarëve që ishin me të. Ai tha: "Unë të urdhëroi ty dhe atyre nga ushtarët që të keni frikë Allahun në çdo kohë. Sepse frika nga Allahu është pajisja më e mirë kundër armikut dhe intriga më e fortë në luftë.

Unë të urdhërojë ty dhe ata që janë me ty, që të ruheni më shumë nga mëkatët tuaja se sa nga armiku juaj, sepse mëkatët e ushtrisë janë më të rrezikshme se armiku i saj. Dhe muslimanët do të mbështeten nga Allahu përmes mëkatëve të armikut të tyre. Pa këtë ne nuk do të kishim fuqi kundër tyre, sepse numri dhe pajisjet tona nuk janë si ato të tyre. Pra, nëse jemi të barabartë në mëkate, do të na kalojnë me forcë dhe fuqi. Dhe nëse nuk ndihmohemi kundër tyre nga përsosmëria, nuk do t'i mposhtim përmes forcës tonë.

Dhe dijeni se gjatë marshimit tuaj janë përcaktuar nga Allahu kujdestar mbi ju, të cilët e dinë çka veproni. Pra, turpërohuni prej tyre dhe mos bëni mëkate ndaj Allahut, përderisa jeni në rrugë të Allahut.

Mos thuani se armiku është më i ashpër se ne, se nuk do të fitojë ndaj nesh edhe nëse bëjmë mëkate, se ka mundësi që një popull të mposhtët nga një më i ashpër, ashtu siç ishte me bijtë e israilit kur e morën zemërimin e Allahut mbi vete. Jobesimtarët e mexhusive depërtuan më pas mes vendbanimeve dhe ishte një premtim që u zbatua. Luteni Allahun për ndihmë kundër vetes suaj, ashtu siç e lutni Atë për fitore ndaj armikut tuaj. Unë e lus Allahun për ne dhe ju."

O ju muxhahidë!

Profeti juaj (Paqja qoftë mbi të) ka thënë: "Ju jeni fitimtarë, përsosmërisht dhe juve do t'iu dhurohet çlirimi. Kush prej jush e arrin këtë, le t'i frikësohet Allahut, të urdhërojë për mirë, të ndalojë nga veprat e këqija."

Këtu Allahu u dhuroi këtë tokë të bekuar dhe ju besoi ruajtjen dhe mbrojtjen e saj dhe ju urdhëroi që të jeni të qëndrueshëm në implementimin e gjykimit të Allahut.

Pra, ruajuni që mos t'ju shtyjë Shejtani të tërhiqeni nga toka apo fronti juaj. Për më tepër, qëndroni të durueshëm, prisni me durim, jeni gati për luftë dhe të palëkundur. Mos shkoni te burimet e poshtërimit, pasi që Allahu ju nderoi, dhe mos e zëvendësoni të mirën me të ulëtën. Mos zbritni pas ngritjes në shkallë në të ulëtën. Dijeni se çmimi i vuajtjes suaj në tokën tuaj me nder është një mijë herë më e lehtë

se sa çmimi i ikjes me poshtërim. Allahu i Lartësuar ka thënë: {Thuaj: "Nëse ikët prej vdekjes ose prej mbytjes, ikja nuk do t'ju bëjë dobi, sepse edhe atëherë nuk do të (shpëtoni) përjetoni vetëm për pak kohë".} [Ahزاب: 16]. Dhe i Dërguari (Paqja qoftë mbi të) ka thënë: "Ribati i një dite dhe një nate është më i mirë se agjërimi dhe namazi i natës i një muaji. Dhe nëse vdes në këtë gjendje, veprat e tij që ai kryente dhe furnizimi i tij vazhdon dhe ai është i ruajtur nga El-Futanët³.

Nëse dilni nga toka juaj si mëkatar, pra, rikthejeni me pendim dhe frikë nga Zoti juaj, ngase kjo u takon juve.

Ta dini se përderisa armiku juaj lufton në rrugë të tagutit, ju luftoni në rrugë të Allahut, të Plotfuqishmin. Dhe përderisa ata luftojnë për fjalën e mosbesimit, ju luftoni për fjalën e Allahut. Dhe përderisa ata luftojnë për epsh të ulët, ju luftoni për një shpërblim madhështor dhe një tregti e cila ju shpëton nga një dënim i dhimbshëm. Dhe përderisa ata luftojnë dhe në zemrat e tyre ka imoralitet dhe mosbesim, ju luftoni përderisa në gjokset tuaj është besimi dhe Kurani. Dhe përderisa luftojnë e përfundimi i tyre është zjarri, ju luftoni dhe përfundimi juaj është fqinjëria e Mëshiruesit dhe një parajsë, gjerësia e së cilës është sa qiejt dhe toka, nëse do Allahu.

{E si t'ju frikohem atyre që ju ia shoqëruat, e ju nuk frikoheni për atë që i shoqëruat Allahut pa pasur kurrfarë argumenti. E cili grup, pra, është më i drejtë të jetë i sigurt, nëse jeni që kuptoni? Ata që besuan dhe besimin e tyre nuk e ngatërruan me besim të kotë, atyre u takon të jenë të sigurt dhe ata janë në rrugë të drejtë.} [Enam: 81-82].

Kjo është ajo që Allahu dhe i dërguari i Tij na premtuan neve.

Unë ju paralajmëroi nga grindja dhe mosmarrëveshja mes jush në dije dhe vepra, kur ju jeni duke realizuar teuhidin ndaj Zotti tuaj, duke kryer xhihadin kundër armikut dhe përpiqeni që ta ngritni fjalën e Allahut në tokë. {O ju që besuat, kur të konfrontoheni me ndonjë grup, përqendrohuni dhe përmendni çdo herë Allahun, që ta arrini fitoren e dëshiruar. Dhe respektojeni Allahun e të dërguarin e Tij, e mos u përçani mes vete, e të dobësoheni e ta humbni fuqinë (luftarake). Të jeni të durueshëm se Allahu është me të durueshmit.} [Enfal: 45-46].

Kështu grindja çon në paaftësi dhe fitore të armikut, e mosmarrëveshja është shkak i së keqes dhe arritje e armiqtësimi ndërmjet jush.

³ El-Futan janë engjëjt e ngarkuar nga ana e Allahut për pyetjen e të vdekurit në varr.

Mos u bëni si bashkësitë të cilat ishin para jush, që morën një pjesë të fesë dhe një pjesë e lanë, e kështu Allahu ndërsyeu armiqësinë e urrejtjen ndërmjet tyre. Allahu i Lartësuar ka thënë: {E edhe ata e harruan një pjesë të asaj me të cilën ishin udhëzuar, andaj Ne kemi ndërsyer armiqësinë e urrejtjen ndërmjet tyre deri në ditën e kijametit. E më vonë Allahu do t'i njoftojë ata me atë që bënë.} [Maide: 14].

Mjerë për ju nëse nuk ju bindeni udhëheqësve tuaj! Dëgjoni ata dhe binduni si Ibadet, derisa nuk ju urdhërojnë mëkate.

Dijeni, se mosrrespekti ndaj tyre është nga cilësitë e injorancës. Dhe Allahu ju nderoi me Islam, bashkësi, dëgjim dhe bindje.

{Përkujtojeni nimetin e Allahut ndaj jush, kur ju (para se ta pranoni fenë islame) ishit të armiqësuar, e Ai i bashkoi zemrat tuaja dhe ashtu me dhuntinë e Tij aguat të jeni vëllezër. Madje ishit në buzë të greminës së xhehennemit, e Ai ju shpëtoi prej tij. Po kështu Allahu ua sqaron juve argumentet e veta që ju ta gjeni të vërtetën e lumtur.} [Ali Imran: 103]

Kini parasysh dhe konsiderojeni thënien e Allahut: {Allahu nuk e prish gjendjen e një populli (nuk ua largon të mirat) përderisa ata ta ndryshojnë veten e tyre.} [Rad: 11]

Deri te ushtarët e Hilafetit në Horasan, Bangladesh, Indonezi, Kaukaz, Filipine, Jemen, Gadishulli Arabik, Sejna (Sinai), Egjipt, Algjeri, Tunizi, Libi, Somali dhe Afrikën Perëndimore:

Ta dini se ju jeni mburoja e Islamit dhe shtyllat e Hilafetit në tokë. Ju i keni mahnitur kombet e mosbesimit me xhihadin, durimin dhe vendosmërinë tuaj. Ju u keni treguar njerëzve rrugët e fitores me bashkimin e së mirës, respektimin e bindjes dhe ndërtimin e bashkësisë së madhe muslimane, në një kohë të injorancës me shtimin e përhapjes dhe këmbënguljes në mosmarrëveshje. Ju i keni zemëruar kombet e mosbesimit me bashkimin dhe xhihadin tuaj ashtu siç u zemëruan me krijimin e Hilafetit. Kështu ata do të mundohen ta shlyejnë dritën e Allahut në mesin tuaj përmes zbatimit të shkaqeve të përhapjes dhe mosmarrëveshjes. Pra, të jeni të durueshëm, qëndroni të durueshëm, mos u friksoni, të jeni të qëndrueshëm dhe mos ikni nga beteja!

Nëse jeni të durueshëm, Allahu do t'ju mbështet, do t'ju ndihmojë drejt fitores dhe do t'ju forcojë këmbët. Dhe ta dini se parajsa është nën hijen e shpatave. Dhe ta dini se nëse disa nga udhëheqësit tuaj vriten Allahu do t'i zëvendësojë ata me të ngjashëm ose me më të mirë dhe Allahu nuk do t'ju lere që të humbni. Pra, mos u pikëlloni, sepse Allahu është padyshim me ne.

O ju muxhahidë në Sirte, të cilët jeni të durueshëm gjatë lehtësisë dhe vështirësisë!

Ju me durimin tuaj ju keni dhënë mësim armikut dhe me gjakun tuaj keni shkruar kapitullin e dinjitetit dhe nderit.

Kryqtarët në Evropë lakmuan dhe lakmojnë edhe më tej që ta sulmojnë zemrën e Hilafetit dhe kalanë e Islamit në Irak dhe në Sham, mirëpo ju e keni tronditur sigurinë e tyre me bashkimin tuaj dhe i keni përmbysur automjetet e politikës së tyre me xhihadin tuaj. Tani ju jeni pengesa e rënd dhe shkëmbi i fortë, ku vullneti i tyre do të thyhet dhe projektet e tyre do të shkatërrohen. Armiku juaj vuan njëlloj si ju, mirëpo ju shpresoni nga Zoti juaj atë që ata nuk e shpresojnë. Pra, mjerë për ju, që t'i lëshoni vendet e betejës dhe ribatit, sepse armiku juaj është në prag të braktisjes, zmbrapsjes apo thyerjes.

Në këtë pikë ne nuk harrojmë që tu përkujtojmë vëllezërve tanë muslimanë në përgjithësi se rruga e hixhretit drejt Irakut dhe Shamit është ngushtuar dhe vështirësuar, Allahu u ka hapur një rrugë të hixhretit drejt këtij vilajeti të bekuar për të vendosur një ndërtim nga ndërtimet e Islamit dhe përsosmërinë e prirjes në mbështetjen e fesë së Allahut dhe ngritjes së fjalëve të Tij. Allahu i Lartësuar ka thënë: {O robët e Mi që besuat, toka Ime është e gjerë, pra vetëm Mua më adhuroni.} [Ankebut: 56]

Deri te vëllezërit tanë të cilët mbajnë (gacë) zjarr dhe ishin sprovuar me burgosje:

Pavarësisht betejës së madhe kundër armiqve të Allahut ne nuk ju kemi harruar dhe nuk do t'ju harrojmë. Si të ishte ndryshe kur ju jeni merakun ynë i vazhdueshëm që na shkakton pagjumësi?

Ne e lusim Allahun që lirim tuaj, thyerjen e burgjeve ta bëjë përmes duarve tona dhe armëve e hekurit, dhe kjo për Allahun me të vërtetë nuk është e vështirë.

Pra, luteni Allahun për sprovën tuaj dhe dijeni se Allahu ka përgatitur një ditë për ju kur ju do ta ndihmoni fenë dhe shtetin tuaj.

Unë ju nxis që të luteni shumë për vëllezërit tuaj në Shtetin Islam, në mënyrë që Allahu t'iu dhurojë një rrugë të drejtë dhe t'i furnizojë nga mbështetja e Tij.

Allahu e largoftë robërinë tuaj, e largoftë fatkeqësinë tuaj, e forcoftë vendosmërinë tuaj dhe ju dhashtë një rrugëdalje.

O ju muslimanë kudo!

Unë ju ngushëlloj juve dhe muxhahidët në përgjithësi për vrasjen e shejhve dhe udhëheqësve në krye me Shejh Ebu Muhamed el-Adnanin dhe Shejh Ebu Muhamed el-Furkanin. Allahu i mëshiroftë dhe i gradoftë në shkallet e firdesit.

Ata ishin nga më të mirët nga ministrat dhe udhëheqësit tanë. Allahu i nderoi me paraprirje në xhihad dhe përsosmëri të mëhershme. Ata punuan zellshëm për implementimin e ndërtimit të Hilafetit dhe gjykimeve të Allahut në tokë, derisa kanë rënë duke realizuar punën e tyre. Ne kështu mendojmë për ta dhe Allahu i njeh më së miri.

Por, ne ju shpallim juve myzhdenë me mirësinë e Allahut se Hilafeti nuk ka rrëshqitur me vrasjen e tyre, e mos të flasim për ndalim të rrotës së xhihadit.

Këta trupa të pastër janë vetëm sakrifica që ua dhurojmë Allahut duke u përpikur për arritjen e kënaqësisë së Tij dhe duke e lutur për fitoren e shpejtë dhe të qartë, me lejen e Allahut. Sepse ne kemi mësuar nga Libri i Allahut se shehidllëku i udhëheqësve dhe të mirëve është porta e radhës drejt pushtetit në tokë dhe shpërblim i dunjasë dhe ahiretit. Allahu i Lartësuar ka thënë për gjendjen e të Dërguarve dhe pasuesve të tyre: {E sa pejgamberë pati që së bashku me të luftuan turma të mëdha besimtarësh dhe për atë që i goditi në rrugën e Allahut, ata nuk u dobësuan dhe as nuk u përulën. Allahu i do durimtarët. Fjala e tyre nuk ishte tjetër pos vetëm të thonin: "Zoti ynë, na i falë mëkatet tona dhe lëshimet në punët tona dhe na forco në vendet tona (në luftë), ndihmona kundër popullit jobesimtar"! Ndaj Allahu ua dha atyre shpërblimin e kësaj bote dhe shpërblimin më të mirë të botës tjetër; Allahu i do punëmirët.} [Ali Imran: 146-148]

O Allah, Zbritës i Librit, Lëvizës i reve, Mposhtës i turmave, mposhti dhe tronditi ata! Mposhti ata dhe na ndihmo kundër tyre!

O Allah, shkatërroi jobesimtarët kriminelë, të cilët pengojnë nga rruga Yte, përgënjeshtrojnë të Dërguarit e Tu dhe luftojnë miqtë e tu!

O Allah, na ndihmo kundër tyre me vite, si vitet e Jusufit!

O Allah, përçajë tubimet e tyre, ndajë trupat e tyre dhe mos e le asnjë prej tyre që të ikë!

O Allah, kush ia do të keqen fesë sonë dhe xhihadit tonë, atëherë beje që ta kap e keqja, kështu që të bjere në shkatërrimin e tij!

O Allah, planifiko për ne, jo kundër nesh, na udhëzo, na lehtëso udhëzimin dhe na ndihmo kundër atyre që tejkalojnë ndaj nesh! Ti je Mbështetësi ynë, Mbështetësi dhe Ndihmuesi më i mirë.

Dhe lutja jonë e fundit: Falënderimi i takon Allahut, Zotit të botëve.